

Şiirin Peşinden

– Halit YILDIRIM · 07 Mayıs 2017

Şiirin Peşinden

Sen ki; birkaç damla kan, birkaç nefeslik cansın

Sen ki; düşünen akıl, seven kalple insansın

Kader bizi sözlerin mana ikliminde, bir mecnun misali hakikatin özünü aramaya memur etmiş sanki. Ve kelimimizi kalemimize mahkûm edip, cihanın dertleriyle dertlendirip atmış dünya sahnesine... Yüreğimizde harman olmuş kelimeler... Önce aşk ile kavrulmuş, sonra ah ile savrulmuş... Mısra mısra yığılmış derunumuzda tıpkı buğday tınazları gibi... Gün olmuş ciğerimizden kan, gün olmuş gözlerimizden gözyaşı çekmişiz kalemlerimize... Şair demişler adımıza oysa şuurumuz düşmüşken kelimelerin ardına... Yazar demişler yazdığımız için akla gelmeyenleri... Bazen de sözün sarrafları düşmüş peşimize... Davet etmişler bir o diyara, bir bu diyara... Davete icabet gerek diye düşmüşüz dost gönüller ile hemhal olmak için yollara... Batman olmuş son durağımız... Batman Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ile Edebî Yad ve Sanat Akademisi'nin Merhum Şair-Yazar Abdulvahap Akbaş'ın anısına ortaklaşa düzenlediği "Şiirler de Kardeşdir" konulu şiir yarışmasına katılmamız nedeniyle ödül törenine çağırılmıştık. Cennetten kesilmiş bir paça gibi görenleri cezbeden güzelliği bizi de büyüledi Batman'ın... Vatanın hangi parçası kötü, hangi parçası çirkin ki... Hem çirkin olsa, kötü olsa bu kadar yıldır, bu kadar düşmanın iştihası bitmez miydi? Her bir parçası en nadide taşlardan oluşan bir gerdanlık gibi ıslık ıslık parlayan ülkem in bu en güzel kentini ve çevresini içimize çekti. Gönlümüze yazdık Hasan Keyf'i, Malabadi'yi, Raman'ı, Siirt'i, Tillo'yu, Mardin'i, Nusaybin'i, Botan'ı... Doyamadık yeşiline, doyamadık dağına, taşına, coşkun ırmaklarına, evliyasına... Doyamadık misafirperverliğin kitabını yazan pırlanta yürekli dostlara, mihmandarlara... Doyamadık bizi bağrına basan halkına, bürokratına, edibine... Birçoğu ile orada karşılaştık. Telefonda konuştuğumuz, sanal âlemde yazıştığımız dostları orada gördük ilk defa. Ne kadar da bize benziyorlardı... Yüreklere sevgi, bakışları hüznü dolu insanlardı... Gönülleri en nadide güllerin açtığı, bülbül dilli dostlar tanıdık. Sazıyla sözüyle, tavrıyla özüyle memleketin her köşesinden kardeşliğe koşup gelen dostlar, yarenler, gönül erleri sohbetin, muhabbetin en mükellefi ile doyurdular gönüllerimizi... Gönül imbiğinden damıttıkları incilerden oluşan kitaplarını takdim eden gönlü zengin dostlar vardı. Aldık kabul ettik. Bağrımıza bastık... Önce dostluk, kardeşlik demiştik. Sonra bu kardeşliğin ve dostluğun remz şahsiyeti, dağ gibi gönlü ile, dağ gibi sevgisi ile, dağ gibi kalemi ile bizlere veda edip ötelere giden Abdulvahap Ağabeyimizin ayak izlerini takip ettik doğduğu şehirde... Onun güzel hatırasına ithaf edilen bir yarışmada derece almak ne kadar güzeldi... Her ne kadar cismen ve bedenen bizi karşılamasa da bizleri muhterem eşleri, kerimeleri,

evlatları, kardeşleri karşılamıştı. Güzel insanın aile efradı da, dostları da güzel oluyormuş demek ki... Hasbelkader biz iki defa misafir etmiştik Vahap ağabeyi Çorum'da... Ama vekilleri onun adına bizi öyle bir ağırladılar ki kelimeler kifayetsiz kalır anlatmaya...

Her sevincin sonunda bir hüznün vardır. Bu hüznün de anası babası firkattir, ayrılıktır. Gökyüzüne göçmen kuşlar gibi süzülürken geride bıraktığımız şehir, geride bıraktığımız dostlar, ayrıldığımız arkadaşlar bu firkatin birer burcu gibi yüreğimizde köz köz yandılar... Sayılı günler bitmeye mahkûmdu. Bir rüya gibi bitiverdi Batman, Siirt ve Mardin üçlemesiyle yaptığımız seyahat... Dostlar bir görünüp kayboldular ama geride özlemlerini bıraktılar yüreğimize...

Şimdi gözlerimizi kapatıp, bir hayal âleminde yâd ediyoruz o anları... Şahin Hocanın sesini duyuyorum, Ecir Beyin şarkılarını dinliyorum. Bahçet Gülenay ve Abdurrahman Adıyan'ın samimi sohbetleri hala bir plak gibi dönüp duruyor beynimde...

Hala Taner Karataş'ı daha önce nerede gördüğümü düşünüyorum ama beyhude. Zira aşinalık ezeldenmiş...

Öğretmenevinde karşılaştığımda şaşkınlıkla yüzüne tekrar tekrar baktığım Nurullah Genç Hocamızı, Mehmet Doğan'ı, İbrahim Eryiğit ve muhterem eşlerini tekrar tekrar dinliyor gibiyim.

Sanki bilge insan Yusuf Bilge bir mevzuda bizleri aydınlatıyor engin bilgi ve tecrübeleriyle...

Mehmet Yaşar ile şiir kitabından sayı tutuyoruz, tefaul niyetiyle...

Erzurum'dan Üniversite yıllarımın kokusunu getiren Abdulkerim Dinç Hocam; naif ve kibar halleriyle gönül köşemizde yerini almış... Candan ve samimi sohbetiyle Doç. Dr. Beyhan Kanter Hocam da gönül ajandamıza kaydedilmiş.

Şahamettin Bey, Tayyip Atmaca, Mehmet Yaşar Genç, Yasin Mortaş, Mustafa Berçin, Halil Gürkan, Ayşe ve Cihat Albayrak çifti, Hasan ve Gülşen Gazel kardeşler, Şerife ve Ersin Gündoğdu çifti, Hasan Akar, Aşık Pınari, Aşık Cevdet, Üstad Udi Mustafa Karaer ve oğlu Kanuni Ali Osman Bey, Ahmet Süreyya Durna, Fikret Görgün, Mansur Ekmekçi, Ulvi Yürük ve diğer dostlar... Hepsi bir seremoni halinde hayal perdesinden gelip geçiyorlar...

Kendime soruyorum şimdi tüm bunlar rüya mıydı, gerçek miydi? Hani Şahamettin Bey, Tayyip Atmaca Hocam, Ecir Bey ve Şahin Öğretmenin telefonla arayıp sormasa rüya diyecek oluyorum. Yaşadıklarımız gerçektir, yaşandı ama bitmeyecek...

Yarışmaya girerken amacımız ödül kazanmak değil, gönül kazanmaktır. Elhamdülillah ödül de kazandık gönül de... Niyet halis idi akıbet hayroldu...

Şükür...